

23 του Απρίλη: μια δεύτερη Γαλλική Επανάσταση;

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος

Η Γαλλική Επανάσταση (Γαλλικά: Révolution française) ήταν μια περίοδος μεγάλων κοινωνικών και πολιτικών αναταραχών στη Γαλλία,

που διήρκεσε από το 1789 έως το 1799. Υπήρξε η κοινωνική επανάσταση που ανέτρεψε την απόλυτη μοναρχία, γκρέμισε το φεουδαρχικό σύστημα, αντικαθιστώντας το με το καπιταλιστικό, και ώθησε σε αναδιοργάνωση τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία.

Η Γαλλική Επανάσταση διέλυσε τους θεσμούς του «παλαιού καθεστώτος», ενέπνευσε τους λαούς όλης της Ευρώπης να παλέψουν ενάντια στην εκμετάλλευση, αναστάτωσε το πολιτικό και κοινωνικό status quo και επηρέασε τις εξελίξεις στον ευρωπαϊκό νότο, Ισπανία, Ιταλία, και στον ελληνικό χώρο κατά τρόπο καθοριστικό.

Εμπνευμένη κυρίως απ' τα κηρύγματα του Διαφωτισμού και με κεντρικό σύνθημα το τρίπτυχο Ελευθερία-Ισότητα-Αδελφότητα θέλησε να βελτιώσει την υπάρχουσα μοναρχία μετατρέποντάς τη σε συνταγματική κι όχι να την καταργήσει.

Αρκετοί θεωρούν ότι δεν ήταν μία Επανάσταση αλλά πολλές και πέραν του κοινωνικού και ταξικού χαρακτήρα είχε κι άλλες

πτυχές.

Ο γαλλικός λαός είναι ένας πρωτοπόρος και μεγάλος λαός -η πόλη του φωτός, το Παρίσι, είναι δικό του επίτευγμα- πάντα φιλικός προς την Ελλάδα και τους Έλληνες και πάντα σύμμαχος στους πολέμους.

Από την εγκαθίδρυση της 5ης Γαλλικής Δημοκρατίας το 1958, πέρασαν αρκετές δεκαετίες. Σ' αυτό το διάστημα δεν υπήρξε μία «μίνι» επανάσταση ή έστω μια σοβαρή κοινωνική αλλαγή. Οι σοσιαλιστικές και δεξιές κυβερνήσεις, που εναλλάσσονταν στην εξουσία μέχρι σήμερα, λίγα πράγματα έχουν αλλάξει.

Όμως οι εκλογές της 23ης Απριλίου μπορεί να είναι μία «μίνι» πολιτική επανάσταση ανάλογα με το τι θα ψηφίσουν οι Γάλλοι. Σοσιαλιστές και δεξιοί ρεπουμπλικάνοι απ' ό,τι δείχνουν οι δημοσκοπήσεις τουλάχιστον, θα εξαφανιστούν στον 1ο γύρο.

Η μέχρι τώρα αντιπαράθεση αριστερών (σοσιαλιστών) - δεξιών συνεχώς συρρικνώνεται και παρουσιάζεται μια νέα σύγκρουση μεταξύ του ανοιχτού και του κλειστού. Αυτή βέβαια η τάση είναι παγκόσμια, μιας και η αριστερά που εμφανιζόταν αδελφό κόμμα με τους σοσιαλιστές μετά την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού, εμφανίζει μεγάλη φθορά. Είναι ενδεικτικό ότι το ιστορικό στέλεχος της γαλλικής Αριστεράς, Ζαν Λικ Μελανσόν σε δημοσκόπηση του Ιανουαρίου αποσπά ποσοστό 10%.

Συνέχεια στη

σελίδα 5

(Σε ασύνδετο σχήμα)

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Συνέχεια από
τη σελίδα 1

Οι σημερινοί δύο επικρατέστεροι των γαλλικών εκλογών είναι η **Marine Le Pen**, κόρη του Jean-Marie Le Pen και ο **Emmanuel Macron**. Η Le Pen, χαρισματική αρχηγός, έδωσε μεγάλη ώθηση στο κόμμα του πατέρα της και εκπροσωπεί την ακροδεξιά, το κλειστό ό πως θα εξηγήσω παρακάτω. Ο Macron, ο ρηξικέλευθος πρώην υπουργός Οικονομίας και πλέον νέος αλεξιπτωτιστής αρχηγός, αντιπροσωπεύει το ελεύθερο, το ανοιχτό.

Ο λαός παραπονείται για τους μέχρι τώρα χειρισμούς των κυβερνήσεων. Τα δεινά δημοσκοπικά στοιχεία οδήγησαν τον πρόεδρο Francois Holland να μη διεκδικήσει δεύτερη θητεία, γεγονός πολύ σπάνιο για εν ενεργεία πρόεδρο, που έχει όλο τον κρατικό μηχανισμό στη διάθεσή του για να επανεκλεγεί.

Το ρεπουμπλικανικό κόμμα και ο πολλά υποσχόμενος αρχηγός του Francois Fillon, που μέχρι τον Φεβρουάριο δημοσκοπικά προηγείτο, είδε τα ποσοστά του να καταρρέουν στον απόηχο των σκανδάλων γύρω από προσλήψεις μελών της οικογένειάς του σε πλασματικές θέσεις. Ο Fillon αρνείται πεισματικά να παραιτηθεί, παρόλο που οι αργομισθίες της συζύγου και των παιδιών του επιβάρυναν τον κρατικό προϋπολογισμό κατά ένα εκατομμύριο ευρώ περίπου (βλέπετε αυτά δεν συμβαίνουν μόνο στην Ελλάδα, όπως σχεδόν όλοι οι ξένοι μάς κατηγορούν, αλλά κι εμείς οι ίδιοι βγάζουμε τα μάτια μας κατηγορώντας με υπερβολές τους εαυτούς μας. Π.χ. στη Φινλανδία έγινε ένα απ' τα μεγαλύτερα σκάνδαλα με την ολυμπιακή επιτροπή στους Ολυμπιακούς αγώνες (Coca Colla, Atlanda)· εγώ που συναλλάσσομαι συνεχώς με Φινλανδούς, δεν άκουσα ποτέ τίποτε από κανέναν, ούτε έγραψε καμιά εφημερίδα κάτι σχετικό. Εμείς για λαϊκιστικούς λόγους ασχολούμαστε με τα σκάνδαλα, και αυτό κατ' εμέ είναι η μεγαλύτερη ζημιά, γιατί όλοι ασχολούμαστε μ' αυτά π.χ. Βατοπέδι, χάνουμε την ουσία των πραγμάτων και πέφτουμε θύματα παραπληροφόρησης των πολιτικών).

Αυτή η αλλαγή και η στροφή των ψηφοφόρων από **δεξιά-αριστερά, σε κλειστό και ανοιχτό** έχει πολλά αίτια όπως και η πρώτη Επανάσταση. Από το 2002 οι δύο ηγέτιδες χώρες, Γαλλία και Γερμανία, είχαν συγκρίσιμο κατά κεφαλήν εισόδημα. Σήμερα η Γερμανία προηγείται κατά 17%, ποσοστό σημαντικό που προκαλεί τη δυσaréσκεια των Γάλλων.

Μία δημοσκόπηση δείχνει ότι οι Γάλλοι έχουν το μεγαλύτερο ποσοστό πεσιμισμού στην Ευρώπη, σχεδόν 81% (να και κάτι που δεν είμαστε τελευταίοι!) και μόνο 3% λένε ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα. Η απαισιοδοξία προέρχεται κυρίως απ' την κατάσταση της οικονομίας. Το ένα τέταρτο των νέων είναι άνεργοι, η γαλλική οικονομία για πολλά χρόνια παραμένει στάσιμη, το μεγάλο κράτος απορροφά **το 57% του ΑΕΠ** (έχουμε αρκετές ομοι-

ότητες με τους Γάλλους σε πολλούς τομείς· μεταξύ άλλων ξέρουμε πώς ν' απολαμβάνουμε τη μοναδική ζωή μας... με τις όποιες αρνητικές επιπτώσεις...).

Λόγω υψηλών φόρων και διαφόρων γραφειοκρατικών εμποδίων δεν προτιμάται η Γαλλία για επενδύσεις, τα επαναλαμβανόμενα τρομακτικά χτυπήματα έχουν κλονίσει τα νεύρα των

πολιτών και τους προκαλούν ανασφάλεια, ο λαός εκτίθεται σε βαθιά πολιτισμικά ρήγματα, η Γαλλία έχει τον μεγαλύτερο μουσουλμανικό πληθυσμό... [Πρόσφατα δημοσιεύθηκε μια φωτογραφία ενός δρόμου κατάμεστου από μουσουλμάνους να προσεύχονται, εκεί στη μέση του δρόμου, κι έλεγε, βρείτε σε ποια μουσουλμανική χώρα είναι και γκουγκλάρετε για τη σωστή απάντηση. Η απάντηση ήταν «Μασσαλία»! (Γαλλία)].

Αυτά τα προβλήματα δεν είναι καινούργια, υπάρχουν για αρκετές δεκαετίες. Καμιά όμως απ' τις κυβερνήσεις των δεξιών και των σοσιαλιστών δεν έδωσε κάποια λύση και τα προβλήματα σιγά-σιγά γιγαντώνονται σαν μια χιονοστιβάδα η οποία ανά πάσα στιγμή μπορεί να κατακυλήσει.

Μιας και ο λαός δεν είναι ευχαριστημένος από τις μέχρι τώρα επιλογές στρέφεται προς το κλειστό ή το ανοικτό. Οι δύο επικρατέστεροι, η **Marine Le Pen** κι ο **Emmanuel Macron**, δίνουν διαφορετικές διαγνώσεις και θεραπείες για τα προβλήματα.

Η Le Pen τα αποδίδει σε εξωτερικές δυνάμεις και υπόσχεται να τα αντιμετωπίσει με συνδυασμό περισσότερων εμποδίων για τους ξένους και περισσότερων κοινωνικών παροχών για τους Γάλλους. Ισχυρίζεται ότι η παγκοσμιοποίηση είναι απειλή για την εργασία και ότι οι ισλαμιστές είναι υποκινητές της τρομοκρατίας· είναι πλέον επικίνδυνο να φορέσει μια κοπέλα ένα κοντό φόρεμα στον δρόμο. Διατείνεται ότι «η οικονομική παγκοσμιοποίηση και η ισλαμιστική παγκοσμιοποίηση βοηθούν η μία την άλλη... Αυτές οι δύο ιδεολογίες στοχεύουν να γονατίσουν τη Γαλλία». Θεωρεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα αντιδημοκρατικό τέρας, θα κάνει δημοψήφισμα να βγει απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα αντικαταστήσει το ευρώ με το φράγκο, θα εμποδίσει το διεθνές εμπόριο, θα περιορίσει το προσφυγικό ρεύμα σε σταγόνες.

Ο Macron κατεβαίνει στις προεδρικές εκλογές ισχυριζόμενος ότι δεν ανήκει «ούτε στη δεξιά ούτε στην αριστερά». Ο 39χρονος πρώην τραπεζίτης πράγματι δεν έχει σταδιοδρομήσει σε κάποια πολιτική παράταξη, ούτε έχει κατακτήσει ποτέ αιρετό αξίωμα. Παρ' όλα αυτά, θεωρείται φαβορί απ' τις δημοσκοπήσεις για τη δεύτερη θέση, πίσω απ' τη Le Pen του Εθνικού Μετώπου, αποτέλεσμα που, αν επιβεβαιωθεί στις κάλπες, θα του δώσει το διαβα-

Ανοιχτό

Κλειστό

τήριο για τον δεύτερο γύρο των εκλογών και πιθανότατα θα τον εξακοντίσει στο Μέγαρο των Ηλυσίων.

Οι απόψεις του Macron είναι εντελώς αντίθετες απ' αυτές της Le Pen. Πρεσβεύει ότι μια πιο ανοικτή πολιτική θα κάνει τη Γαλλία ι-

σχυρότερη, είναι οπαδός του ελεύθερου εμπορίου και του ανταγωνισμού, τάσσεται υπέρ της μετανάστευσης και υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιστεύει ότι για να μειωθεί η ανεργία των Γάλλων πρέπει να ελεγχθεί και να περιορισθεί η εξουσία των συνδικαλιστών κι όχι να ενισχυθεί. Ενστερνίζεται τις πολιτισμικές και τεχνολογικές αλλαγές, ο ίδιος λέει ότι είναι επαναστάτης υπέρ της παγκοσμιοποίησης και παρόλο που είναι ένας νεόφερτος για το αξίωμα του προέδρου, εν τούτοις φαίνεται ότι έχει την ικανότητα να πείθει υποστηρίζοντας με πάθος αυτό που πιστεύει.

Συν τοις άλλοις υπάρχει και μία αναβίωση του ευροσκεπτικισμού, οι Γερμανοί εισέβαλαν τρεις φορές στη Γαλλία απ' το 1870, συν... συν... η εκλογή του Trump και το Brexit επηρεάζει τον κόσμο και τον στρέφει στις εξτρεμιστικές θέσεις της Le Pen. Ποτέ κανείς δεν θα περίμενε ένα τόσο μεγάλο ποσοστό ανθρώπων στη Γαλλία να πιστεύει σ' αυτά που λέει η Le Pen!

Το γαλλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα, το ολλανδικό Εργατικό Κόμμα, το ιταλικό Δημοκρατικό Κόμμα, όπως και το ΠΑΣΟΚ πολύ νωρίτερα, έχουν εισέλθει σε υπαρξιακή κρίση διασπάσεων και συρρίκνωσης.

Όπως έγραψα στο προηγούμενο άρθρο οι του Φρόντ λένε ότι η έξαρση του σεξ πνίγει τη λογική κι εγώ λέω ότι ο λαϊκισμός κάνει το ίδιο.

Έλεγαν παλιά, προτού βγουν οι μοντέρνοι υπέρηχοι, ότι οι κάλπες μοιάζουν με έγκυο γυναίκα, που δεν ξέρουμε τι θα βγάλει. Έτσι και τώρα, δεν ξέρουμε τι θα προκύψει από τις εκλογές. Από το τι θα ψηφίσουν οι Γάλλοι, όμως, εξαρτάται τι είδους επανάσταση θα έχουμε στην Ευρώπη. Αν νικήσει η Le Pen, τελειώνει η Ενωμένη Ευρώπη, γιατί Ενωμένη Ευρώπη χωρίς τη Γαλλία δεν νοείται και βέβαια οι πρώτοι που θα πνιγούμε είμαστε εμείς, ως οι πιο ευάλωτοι και προς το παρόν επί ξύλου κρεμάμενοι.

Όμως για να μη μας πιάσει κατάθλιψη και μου λέτε ότι ξέχασα τα άρθρα που έχω γράψει για τη θετική σκέψη, το win win, τις ακτίδες αισιοδοξίας κ.λπ., και ότι τώρα σας φέρνω την καταστροφή καταλήγω ότι: Το να εκλεγεί η Le Pen είναι πολύ απίθανο, αλλά και να εκλεγεί αποκλείεται να κάνει αυτά που έχει πει· είναι ίδιον των λαϊκιστών, έχουμε απτά παραδείγματα και πικρή πείρα... η ζημιά όμως θα γίνει.